Dr. Elias Lönnrot on sündinud 9. Aprillil uue kalendri järele, aastal 1802 Sammatis Uusmaa kreisis Soome maal. Hoolas õppija tegi ta pea alamad koolid läbi ja läks universiteedi pääle, kus ta tohtriks õppis. Aastal 1833 sai ta kreisarstiks Kajaani linnas. Juba ennegi ja ka nüüd leidis ta oma ameti kõrwas aega rahwa wanu laulusid ja regewärsisid korjata. Seda tegi ta suure osawuse- ja armastusega. Ta reisis ka selle tarwis nii hästi Soomes eneses kui ka meie maal ja Lapi maal, sõelus ja haris, wõrdles ja kordles, kuni ta aastal 1829—31 wanade laulude kogu wälja andis, mille nime ta „Kantele“ see on „kannel“ pani. Neil reisidel oli t[illegible] ka korjates ja kogudes Soome suure rahwa-epose wõi ennemuistse laululoo üles kirjutanud, mille nimi on „Kalewala,“ see on Eesti keeli „kalewite kodu,“ sest ela Soome aga ka meie keeli sõnade taga tähendab kohta. Kalewala Soomlastel on just sedasama, mis meil Eestlastel Kalewi-poeg. Ja imelik! Ka meie Kalewi-poeg on ühe tohtri kokku korjatud ja üles kirjutatud, sest Dr. Kreutzwald oli niisama kreisarst Wõru linnas, nagu Dr. Lönnrot Kajaanis. Nõnda on siis Lönnrot Soomlaste Kreutzwald. Aga Lönnrotil oli õnn wabama rahwa seas elada kui Kreutzwaldil, ja selle pärast on Lönnrot weel palju teisi suuri teadusliisi töid Soome keeles teinud. Ka sai tema pärast kuulsa Soome keele nurija M. Castréni surma aastal 1853 Helsingi universiteedis Soome keele professoriks. Seda ametit pidas tema kuni aastani 1862, siis lahkus ta sellest ja elab sest saadik iseränis

raamatute kirjutamisele. Tema töödest on iseäralisel weel nimetada Soome rahwa wanad sõnad ja mõistatused, mis 1842—1844 wälja tuliwad, siis wee tema suur Soome-Rootsi sõnaraamat, mis üksi 70 marka (umbes 27 rubla) maksab. Pääle selle oli ta weel mitme Soome keele aja lehe redaktor wõi toimetaja. Ka on tema Soome kirjanduse seltsi (Suomalaisen Kirjallisuuden Seura) asutaja, mis juba aastal 1831 sündis ja nüüd oma 50 aastase jubileumi ära on pühitsenud. Sest on selgeste näha, et Lönnrot üks kõige suurematest kirjameestest maa pääl on, aga kõige kuulsam on tema kirjadest muidugi Kalewala. See on tema nime läbi maailma kannud. Selle sees on iseäranis Soome rahwa-laulud Wäinämöinest, Ilmarinest ja Lemminkainest üheks ilusaks kooks punutud nii kui ka mitmest muust wana aja jumalast. Neid kolme tunneb ka meie rahwas küll Wanemuine, Ilmarine ja Lämmeküne nime all. Kalewala pandi mitmesse teise keelde ümber. Nimelt tulkis teda Castrén 1841 Rootsi keelde, Léouzon le Duc 1845 Prantsuse keelde ja Schiefner 1852 Saksa keelde. Eesti keelde ei ole teda weel ümber pandud, aga loodame, et see tulewikus sünnib. Seni kaua peawad need, kes teda lugeda tahawad, Soome keelt õppima, mis ju ka mitte wäga raske ei ole. Nõnda on siis Lönnrot meie Soome wendade kirjawara kangelane ja selle suurem edendaja. Soomlased ennustawad teda, nagu meie rahwas Kreutzwaldigi. Aga ime see ka ei ole, sest mees on seda aua täieste ära teeninud.